

Ward Co., N. Dakota.

Det havde været min Hensigt ikke at fortælle om den opløsmstrende Kolonidrepper i Nord, da den i Mar kan tale for sig selv ved sine frugtbarre Ager. Men da den kun kan blive forstaaet af dem, som kommer der, vil jeg med Redaktionsens Tilladelse meddele lidt, saa de, som ikke kommer der og ser, kunne læse om Forholdene der, saadan som jeg forstaa dem.

Den 18. Juli tog jeg i Forening med Past. N. P. L. an og fra Omatonna og Mr. M. G. Johnson, Hutchinson, Minn., med Zoo Vanen fra Minneapolis til Ward Co., N. D. For Scandinavian Agent Nielsen Lawson var selvfølgelig med, og en lille Skare af danske Landbrugere, der foragtedes med flere, som havde samme Mening om N. D., alt som Toget kom Nord paa. Rejsefjelset i den „Gar“, hvor Nielsen Lawson sat af sig var Konkulter, var nok over 30, hvoraf den overvejende Del var Danske.

Vi ankom til Kenmare ved Middags tid. Mange Danske var ved Stationen for at hilse paa Gæster og de nye Landsbrugere. Præsiden, Pastor H. Hansen glente nok heller ikke at komme, da han havde bestemt Missionsmødet i en Skovlund paa den vestlige Side af Søen ved Kenmare. Der samlede sig ogsaa et stort Antal omgikende Kl. 3 om Eftermiddagen. Jeg kan ikke nægte, at det glædede mig at se de mange færdige Ansigtter fra mine første Besøg deroppe, ja at se nye og ukendte, som vare komne dertil. I det der glædeligt, naar vi betænker, at det var om Herrens i hans Ord, vi vare samlede.

De to følgende Dage var der saa Møder paa Sidsiden af De Lake, hvor storste Dele af de Danske bo. At Møderne holdtes i Menighedens ny og rummelige Kirke, siger sig selv, og at Menighedens Høved Tid til at komme og høre Fredens Evangelium, synes ogsaa at sige sig — om du vil: følge af sig selv. Hoor mange af dem, der saa er paa Herrens Side, det ligger udenfor vor Døgn og paa ivo.

Glæde eder, Venner! som har været med til at hjælpe Brødre til en Kirke ved de Gaver, I sendte dem. De ere det vel værd; thi de benytte dem. Og var vis paa, at Herren har sin Gang ogsaa der.

Da jeg var der i Hjør, stod al Sød efter Omstændighederne nok saa godt, og de lidt bemidlede Kolonister saa vel fornøjede ud. Men Glæden varede ikke længe; thi Storm ledte af Nyg og obelagde Størsteparten af Ageren. Anderledes i Mar. I alle alene stod al Sød godt, da vi vare der, men den er ogsaa bleven høstet, og snart gaar det rask fra Haanden med Tærtearbejde. Jeg skal ikke undres over at høre deroppe fra, at baade denne og hin har avlet fra 20 til 35 bushels pr. Acres. Kanse jeg venter for meget, vi faar nu se!

Brytne Kenmare og Wobell s gor stadig Fremskridt, saa det maa penselig være Fortsættelsen blandt de handlende, at der vil blive noget at tjene. Men det forudsætter, at der avles dygtigt af Høved og Hør ube paa Landet blandt Landmandene. I Kenmare, der som bekendt led meget ved Jdebrand sidste Vinter, opføres i Løbet af denne Sommer flere store Butikker. En af dem bygges af brændte Sten, en anden af Kampsten, og det koster. Men saadant Arbejde siger os noget om, hvad Handedsmænd mener om Ward Co., N. Dakota.

Men det er saa skrækkeligt kaldt deroppe! Ja, og hvor jeg sidder og skriver, er det saa forførdelig varmt. Hvad saa? Hvad er værst? Mon ikke Høden? Nu, lige meget, noget er i Vejen alle Steder, og en god Ting er det, at der i N. Dakota er Overflod paa Kul og det til meget billige Priser. Kulminen ved Kenmare har hidtil kun taget \$1.50 pr. Ton, og i Kulminen paa den anden Side af Søen har Kul hidtil været af saa for \$1.50 pr. Ton, naar de hentes ved Minen. Lad saa Vinteren være lang, det koster dog næppe i Ward Co., N. D., mere for Jdebrand, end det koster noget andet Sted i de Forenede Stater.

Men tager det da ikke en hel Kapital at rejse til Nord Dakota og besøgte sig der? Paa et saadant Spørgsmaal vil Laeseren allerbedst saa et godt og paalideligt Svar ved at henvende sig til en eller anden, som har været der et Par Aar. Skulde jeg nævne nogen, saa skal det være Mr. Andrew Petersen. Hans Adresse er naturligvis: Kenmare, Ward Co., N. Dakota. Han vil nok være saa imødekommende at for-

talte, hvordan det kan gaa en mindre bemidlet Mand, naar han kommer der. Jeg skal nu slutte, da jeg ellers lægger Beslag paa for stort Spaltetrum, og bede Laeseren at indbyrde, at jeg glæder mig over Kolonien der oppe, som jeg tror har en Fremtid, og derfor anbefaler den.

Hilfen
M. G. H. K o h e.

Poy Sippi, Wis.

Menighederne i Poy Sippi og Soreville, der tidligere havde Præst sammen med Helligaands Menighed i Waupaca, besluttede efter Pastor R. Langs Død at opløse Forbindelsen med Waupaca og kalde en Præst, der kunde ofre hele sin Tid paa de to Pladser og derved blive i Stand til at gøre mere for Børnene og Ungdommen. De kaldte da Pastor G. R. Olsen, der blev ordineret under Aarsmødet i Greenville, Mich. Siden den Tid har de to smaa Menigheder ofret mere end før, men sikkert ogsaa nylig mere og glædet sig mere. I Soreville, hvor den danske Befolkning var delt i to Skolte, den ene betjent af en dansk, den anden af en norsk Præst, bleve de enige om at slutte sig sammen til en Menighed med Pastor Olsen som deres Præst. De byggede saa en rummelig og smuk Kirke, som blev indviet for et Aarstid siden. Derefter tog Menigheden der og Menigheden i Poy Sippi fat og byggede Præstebolig i sidstnaævnte By. En Aere Vand blev lagt ved Udlandet af Byen, og et toetages Hus blev opført. Huset er ikke blot rummeligt og særdeles indretted, men smagfuldt og godt var alt udført, hvilket man sjalden ser saa langt fra store Byer.

Paa en Skovklodt Valke bag Præsteboligen samlede begge Menighederne til Helligaands Søndag Formiddag den 6. August. Underrettede, som var indbudt til festen, prædikede over 2 Tim. 1, 6-14., og dvalde jævlig ved Ordene: „Gud frelste os ikke efter vore Væringer, men efter sit eget Forsæt og Naaden, som er os givet i Kristus Jesus fra evige Tider. Han har tilintetgjort Døden og bragt Liv og Ufortørskelighed for Lyset“. Den forsamlede Skare lyttede opmærksomt til, og vi to, at Guds Ord ogsaa den Dag blev til Velsignelse.

Efter Gudsord blev det bedt om, og den Smaa Skole i Støven om de medbragte Madvarer og til Samtale.

Om Eftermiddagen samlede vi i Præsteboligen for at indvie samme til Herrens en Viglig for hans Tjener. De, der ikke kunde saa Plads inde, blev bænket udenfor under Træerne. Digeslet og Sangforet til Plads paa Verandaen. Pastor Olsen talte til dem, der havde bygget Huset, om at se til, at deres Saligheds Haab ikke blev bygget paa Sand, men paa den evige Klippe Kristus. Derefter talte underrettede om, hvorledes Herren kunde bo i dette Hus og i de enkleste Hjerter og Hjem, hvorpaa Hjemmet indvies med Ven og, at Herren al Tid vilde bo der, saa Guds Børn maatte føle sig hjemme, og bedrøvede Syndere, der spørge efter Hjelpe, ikke skulde gaa foragtede, naar de gif der hen. Vi skiltes saa med Glæde og Tak til Herren, der havde velsignet os.

J. P. Raarup.

Cedar Falls, Ia.

Student N. P. Nielsen, Council Bluffs, Ia., der i Sommer har forestaaet vor Ferie-skole, rejste sidste Uge hjem til sine Forældre, for der at opholde sig, til han atter skal begynde med Arbejdet paa Skolen i Blair. Han har, i den Tid han har været her, flasket sig ikke saa saa Venner, som gerne vilde have beholdt ham her.

I alle saa saa var de, der tog til Latimer sidste Søndag for at overvære Kirkeindvielsen og Missionsmødet; vel ca. 16 i alt. De er nu kommet hjem igen og ubtaler alle deres Tilfredshed med Mødet og Rejsen i det Hele taget.

Student N. Nielsen kom i sidste Uge tilbage hertil fra Racine, Wis., hvor han har holdt Ferie-skole i Immanuel's Menighed. Han vil nu opholde sig her hos sine Forældre, til han atter skal begynde sine Studier paa Skolen i Blair.

Pastor J. Møller, der for Tidens opholder sig i Jewell, blev paa Grund af daarlige Helbred forhindret i at komme hertil Torsdag den 7. Sept. paa høllen Dag Oliver Johnson og Kate Hostrop havde bestemt at holde Bryllup, og Nielsen forrettede da

af en engelsk Præst, Rev. Lovwood. De nyttige rejste Torsdag Morgen til deres nye Hjem i Lincoln, Nebr. Vennerne her følge dem med bedste Ønsker for Fremtiden.

— Eline Olsen kom i sidste Uge hjem fra Chicago for at opholde sig her en Tid hos sine Forældre.

— Pastor C. A. Hjortvang fra Fort Dodge kom hertil i Torsdags Aften og prædikede for os i Nazareth Kirke i Søndags baade Formiddag og Aften. Mandag Formiddag rejste han atter tilbage til sit Hjem. Vi takke for det korte Besøg og for Vidnesbyrdet, som blev aflagt.

— Paa Søndag venter vi at have Pastor M. G. Jensen-Engholm fra Greattinger, iblandt os, og der vil da blive Gudsstjeneste i Nazareth Kirke baade Formiddag og Aften, hvortil alle ere velkomne.

Des Moines, Ia.

Vi have i den senere Tid, siden Pastor Bings Hjemkomst, haft Besøg af flere Præster, som have forgyndt et godt Ord iblandt os. Pastor G. Grill var her og talte Stofetagen vel, men ogsaa den største af alle Sager, Sjælens Frelsesog. Cand. B. C. Melngers, som har været her et Par Gange, prædikede en Søndag Formiddag for os paa Dansk og en Aften paa Engelsk. Vi sige Tak for Besøgene.

— I Søndags rejste Pastor Bings til Scranton for at begraave et lille Barn, Kasamus Kasamusens 1-aars gamle Datter. Stedets Præst, Pastor Møller, var forhindret ved Sogdom fra selv at forrette.

— Miss Anna Andersen fra Algona, Ia., og Miss Anna Lind fra Chicago, have været paa Besøg her i Des Moines. Begge ere nu hjemrejste, men bedes om at komme igen ved Lejlighed.

— Sidste Søndag havde vi en stor Dag i Guds Hus. Herrens Ord var dækket, og mange af Menighedens Medlemmer søde det hellige Naademaaltid. Mange (efter vore Forhold) havde samlet sig baade Formiddag og Aften for at høre Ordet.

— Der bygges overalt i Des Moines i Aar. Næppe har Byen set bedre Dage i mange Aar end nu, endstødt Des Moines har al Tid været en god By for Arbejdsfolk. Hoorfor flere af vore Landsmænd ikke have bosat sig her, end der har, er os „Capitolister“ en Gaaede. Des Moines er den bedste By i Iowa, og Iowa den skønneste Stat i Unionen, hvad mere kan man da ønske sig?

— Vi have dejligt Efteraarsvejr nu — lad det være den sidste Aghed.

Lud, Wis.

Nelson Lawson's lille Datter, 1½ Aar gammel, afgik ved Døden i Dag den 8. Sept., efter et meget kort Sygeleje.

— Miss Marie Jensen, Datter af Jørgen Jensen, og Christian Petersen, Søn af Lars Petersen, stal agtevie den 9. Oktober.

— Thomas Hjort (Mejerist) er ved at bygge et Mejeri i Bone Lake, c. 7 Mil Nt herfra, hvilket udgør det 4. Faktori af denne Art i dette Settlement.

— Massen her oppe var god i Aar og er omtrent højst, efter som Frost og Rættene kan indtræffe naar som helst.

— Petersen Brødre ere her som før tarstet her i Aar. De søre 9 Mand med Maskinen, dem selv iberegnet, og tarstet for 2½ Cents pr. bushel.

Council Bluffs, Ia.

Pastor V. Mathiasen kom tilbage fra Danmark sidste Onsdag den 6. September, glad over at have været i Danmark, men ligesaa vel til Møde over at være kommen tilbage igen. Han er velkommen.

— H. J. Knudsen ankom Torsdag, og R. Mathiasen, en Broder til vor Præst kom Mandag samme Uge. Sidstnaævnte med Familie.

— Den for omtalte Bazar bragte os omkring \$230.00 og vil meget nær betale vor Gæld.

— En 11 Aar gammel Datter af Mr. Nørgaard døde fornylig af Blodborgistning fremkommet ved at træde et rustent Søm op i Jøben. Mr. Nørgaard, en Dansker, er Lokomotivfører paa C. and N. W. Vanen.

— Byens Skoler aabnedes Mandag d. 11. ds., men vor nye Højskole er endnu ikke paabegyndt og vil maaske ikke blive det for det første, og derfor kan vi vel nærmest takke vort arbejds schoolboard, som ikke vilde ned af Vækten, endstødt dette var almindelig forhaaet.

— Jernbanearbejde saa vel som meget andet drives med Joer og Hæst, saa her er næppe en Mand ledig, som kan og vil arbejde. Daglønner er i flere Tilfælde højere end i Foraaret, saa nu kan man ikke klage over daarlige Tider.

West Superior, Wis.

Religionskolen her, der varede 8 Uger, har været besøgt af 30 Børn fra 5—12 Aars Alderen.

Skolen sluttede med en Børnefest i Remadji Park, hvor Børnene med nogle af Søndagskolelærerne og de fleste af Børnernes Forældre tilbragte en skøn Eftermiddag.

— Pastor Nielsen udvalgte forleden Dag, at han blev behagelig overrasket ved at modtage et kostbart Bogskab fra de Forældre, hvis Børn have gaaet i Religionskole.

— Ved sidste Menighedsmdø gav Menigheden sin Præst en Naadens Ferierejse til Nebraska.

— For ikke længe siden flyttede en Familie hertil fra Hutchinson. Vi hyde dem hjerteligt velkomne iblandt os. Her er Plads til flere.

— Klynten og Klagen over daarlige Tider og lidt Arbejde høres vist ikke mere. I hvert Tilfælde høres det næppe saa langt mod Nord som West Superior, der vilde da sikker heller ingen Grund være dertil.

— Flere Hundrede Arbejdere paa de store Møller her i Byen fandt dog paa at strejke for nogen Tid siden — ja man bør da nogenlunde forsøge at følge med Tiden. — Strejken blev imidlertid snart bilagt, og Arbejderne fik 25 Cents lagt til deres Dagløn.

— En vis Slags Kularbejdere fik ikke Lejlighed til at gøre Strejke, — de vilde maaske heller ikke — thi uden at de aandede det, fik de deres Løn forhøjet fra 50 til 60 Cents i Timen.

— Her er falden en Mængde Regn i Sommer, der bl. a. har forsinket en Del Arbejde.

— I et af Byens Blade læses, at for 10 Aar siden var her daglig kun eet gennemgaaende Tog til Tollingbyerne Minneapolis og St. Paul. Nu er her daglig 7 Passageretog til disse Byer.

Keenah, Wis.

Den nye Sporvejslinie mellem Keenah og Dshofsh nærmer sig nu sin Fuldendelse. I den sidste Ugestid har en Vogn været færdig over Linien et Par Gange om Dagen, men regelmæssig Trafik er endnu ikke optaget.

— Bor danske Læge J. W. Hansen er flyttet. Han har nu Kontor og Bopæl i Sherry's Bygning Vest for Posthøuset.

— Edmond Christian Nielsen og Julia Dorthea Nielsen agtevie i Bor Frelser's Kirke Torsdag Aften den 31. Aug. Det unge Par vil være mange af „Dansterns“ Læsere bekendt, da Nielsen har været Lærer paa Elk Horn College, og Julia har holdt Skole i Elk Horn og sidst arbejdet ved „Danstern“ i Blair. De har taget Vopæl i Scandinavia, Wis., hvor Nielsen skal være Bestyrer af „Lutheran Academy“. Vore bedste Ønsker ledsage dem til deres Gerning.

— Torsdagen den 2. Sept. agtevieb Henry Fredriksen af Dshofsh og Anna Petersen af Keenah i Brudens Hjem. Pastor Jensen forrettede ogsaa denne Vielse. De nyttige har taget Vopæl i Dshofsh, hvor Fredriksen har Stræderværkstæb. Vort Ønske er, at I maa fare vel!

— Om Aftenen den 7. Sept. døde ganske pludselig Miss Marie Clausen. Hun havde just været syg 3 Uger af Tyfus. Marie var haardt angrebet, men hendes Død var alligevel en Overraskelse for alle. Doktoren var der Kl. 9 og fandt intet usædvanligt, og Kl. 11 døde hun ganske pludselig uden at saa talte et Ord, og uden at en Erntning kom over hendes Legeme. Marie har været Organistinde i Bor Frelser's Mgh. i 5 a 6 Aar og vil blive saonet meget, for hun var tro i sin Gerning som saa. Det sidste Aarstid virkede hun tillige i Søndagskolen, hvor hun blev tilholdt og vil blive saonet af

Børnene og Lærerne med. Hun behøver ikke vor Ros; men det er Sandhed om hende, at hun „forjagede Ugudelighed og de verdslige Begæringer, og levede tugteligen og retfærdeligen og gudeligen i denne Verden“. Hun var tillige Lærerinde i en af Byens Skoler; der vil hun ogsaa blive højt saonet, for hun var meget højt estimeret af baade Professor og Skoleraad, samt elsket og afholdt af Børnene.

Begravelsen foregik fra „Bor Frelser's Kirke“ 10. Sept. Kl. 2.

Pastor Raarup fra Dshofsh talte paa Engelsk, Jensen paa Dansk.

— Torsdag Morgen kom Miss Line Clausen hjem fra Minneapolis for at følge sin Søster til Graven.

Trufant, Mich.

Søndagskolen og Ungdoms festen i Trufant holdtes ude i G. Jensen's Stov ved Store Settle og gif nok saa fornøjelig. Varmen var nok stærk, men det manglede ikke paa friiske Luft. Pastor Søren talte baade før og efter Middag, Søndagskolebørnene sang et Par Sange, og 3 andre Personer talte om og for Søndagskolens stadige Fremgang.

— Tillad mig at sende en lille Hjerstenkald til alle dem, der med et glædeligt Hjerter og en venlig Haand gav mig en Gave at sende til de stakkels Kvinder og Børn derhjemme i Danmark. Tænk dig blot, du glade Giver! Maaske din Gave, lille eller stor, naar den nu kommer derhjem, bliver anvendt til en Smule Brød, som et lille Barn med Smil modtager, mens Moderen naar ved Siden af og si stille Sind takker dig, den fære Landsmand i det fjærne Vesten. Til Slut Tak, fordi I ikke lod eders Lykt til at hjælpe nedbæmpe af denne Verdens daarlige Tale.

G. C. Nyrand.

Søndagen i det huide Hus.

(Fra engelsk ved A. K.)

Under det sidste Mars Trælvhed, da Folkets Tanker som en Helhed mere har været vendt imod Krigen end imod noget andet endte, da Gud i sin Naade har set i stor Barmhjertighed ned til os — da kan det jo ikke have været andet, end at mange af vore højtilluede Embedsmænd have haft meget at gøre, siundom ogsaa om Søndagen, og jo da ikke mindst ham, som „siddet ved Roret“, vor Præsident. Men hoor Kant er det saa ikke for kristne Hjerter at vide, at netop den Mand, den højeste i Landet, paa hvem saa stor en Byrde og Ansvar hviler, at han er en samvittighedsfuld Kristen, som aldrig tog noget Skridt angaaende de offentlige Sager, uden han først fremlagde dem for ham, som er Kilden til al Visdom, og bad ham om Ledelse. Hans Kristendom synes at være af en alvorlig Art, ikke alene til Brug om Søndagen, men til Hverdag i Livets mange Forhold. Saaledes, siges der, kan ingen besøgende tale med ham, da for en nogenlunde længere Tid, uden han bestemt maa saa den Opfattelse, at Præsidenten er en ærlig og aktiv Kristen; thi det kommer selvstrem baade i Samtale og i Livet.

Siden de svære ekstra Byrder med Krigen blev lagt paa Præsidenten, har han nu og da maattet vige fra sit sadvanklige Søndagsprogram. Præsidenten i Metropolitan Methodistkirken i Washington ved ganske bestemt, at naar han ikke ser Mr. Kinley i sin Stol en Søndag Morgen, saa er det, fordi noget meget ekstraordinært holder ham hjemme. Ved nogle saa Lejligheder under sidste Krig med Spanien stede det, at Telegrammer ankom Søndag Morgen, der var af en saa presfende Rodendighed, at han maatte samle sit Kabinet til Møde. Men næsten hoer Søndag har han ellers haft og drugt til hvile og til Gudsdykkelse og aandelig Opbyggelse.

Paa Ugedagene staar Præsidenten meget tidlig op. For flere Uger kunde han ikke saa Tid at gaa til hvile før Midnat, og han har begyndt at føle følgerne deraf. Om Søndag Morgen samtes de alle om Frokostbordet. Præsidenten leber selv Morgenandagten. Derpaa taler han og Mrs. Mc Kinley med hoerandre indtil Kirketid. Ingen Bøjt aabnes i det huide Hus om Søndagen — saa skal det da være, at Intet holdes ude af vore særlig vigtig; og da maa gerne hans Privatsekretær tage sig af det i Døblisset.

Bestemt 15 Minuter før elleve holder Karetten med de sorte Heste forspændt foran Døren, færdig til at tage ham til Kirken. Paa Grund af Svagheb

kan hans Hultra sjalden ledsage ham. Som Præsiden i Metropolitankirken er ved at opgive Salmerne, træder gerne Præsidenten ind, gaar op og indtager sit jedsdaatige Sæde. I Stilhed bøjer han sit Hoved til Bøn, og naar Sangen begynder, synger han loigt med. Præsidenten følger han med spændt Opmarksomhed. Og hoed han slet ikke vilde ynde da, var, om Mgh. tog noget særlig Hensyn til ham. Det er hans Dasse at tilbede sin Gud i Kirken i Washington, som han gjorde det i sit Hjem i Ohio — som en privat Børger.

Ved en Lejlighed-udtale han sig: „Jeg vilde hellere besøge en af de smaa Missionspladse ude mellem Bærterne, Pakhusene, og blive tilsladt at bede til Gud efter eget Ønske, end som komme til denne store Kirke og saa være fladig vidende om min offentlige Stilling. Om Søndagen i det mindre, vil jeg lægge til Side mit Embede. Naar Offerbøssen bæres om, lægger Præsidenten ogsaa sin Gave; og naar „Loprinnsingen“ er fungen, forlader Mgh. sidende stille et Øjeblik, og Præsidenten gaar rolig ud til sin Vogn og fører hjem.

Søndagen er for Mr. og Mrs. McKinley deres egen specielle Dag. For Middagen serveres, gaa de sig siundom en Tur ud i den smukke Have ved det huide Hus. Efter Middagsmaaltidet forbliver de fremdeles i hinandens Selstab gennem Eftermiddagen. Sjælden kommer der fremmede. Naar Aftenen kommer, og deres Søndag er til Ende — da er der hos dem en Glædelse af: Det var en Hvildeg, en Dag, da vi fik Lov at være os selv, være fri for det ellers daglige Stræv.

Der er sikkert mange en, som i Præsidentens Sted vilde bruge Søndagen til selvstædtige Fornøjelser og modtage Besøg af Venner. Der er jo saa mange, som mener sig retfærdiggjorte ved ovenpaa de trøstle fets Arbejdsdage at tilbringe en gudløs Søndag. Høilet skunt Eksempel sat af Landets Overste. Et Eksempel, som ogsaa rask følges i Washington.

Dreyfus-Sagen.

(Fortsat fra 1. Side.)

Men al Stilheden anses kun for haadlig for Stormen.

Dreyfus' Venner vil ikke opgive Sagen. Demange rejste straks til Paris for at appeller Sagen — og hele den dannede Verden, der har været paa det skandalede Færdlands Vegne, rufter sig til ny Kampagne mod Generalerne og Jesutterne. Den Fred, Demostendelsen skulde have gengjort Frankrig, vil ikke indtræde. Dreyfus' Navn vil fremdeles sætte alle Sind i Bevægelse for og imod.

Hvad Verdenspresiden siger.

Ganske enstemmigt lyder Væroberne over det saa moralik nedbragte Frankrig fra hele Verdenspresiden, alene med Inddragelse af de jesuitiske Italienerblade.

En Harme har grebet alle Sind. I Amerika, i Italien, i Tyskland har man paa sine Steder brandt Generalen i ret i en effizigim, en amerikanfisk Veteraniificer har sendt Etterbazza sin Udfordring paa Dreyfus' Vegne.

Men alt sligt halblatterligt Væjen er for intet at regne med Presidens enstemmige Dom.

Vært gaar det til i de engelske Røjer. Sels konervative Blade erklærer Dommene for „Frankrigs moraliske Sødan.“ Mandriver Halloj med Domsudtrykkene og spørger: hvad vil det sige, at vore Fortæder „under formlidende Omstændigheder“ — det er jo kun en Tilfældighed af, at Dommene ved, de har dømt uretfærdigt. Det samme udtales forøvrigt ogsaa i den dreyfusvænlige franske Presse.

Frankrigs Ven Rusland ubtaler, at „Republikken maa dygt betale sin Generalstabs Logne og Vaagvælseler.“ Generalernes Forbrydelse vil vække alle ærlige Menneskers Aftio, selv det russiske Militærlæd Koftiga er haard i sin Døm.

Det tyske „Kölnische Zeitung“ ubtaler, at Dommene er fejg, i en barbarisk Vidsdelers Rand; ved den har Frankrig trukket en Granjelime mellem sig og den porrige Verden i Hensende til alle Begreber om Ret, Retfærdighed, Væe og Søder.

Sels Dstrig-Ungarns Blade med den stærke antijemittiske Strømning erklærer, at Dommene har gaaet paa Akkord med deres Samvittighed.

I Italien har der flere Steder været tvænde Oplob udenfor de franske Konsulatsbygninger.

Og i alle disse Lande, saavel som her i Amerika er der en overordentlig stærk Stemning oppe for at afbrøde al Forbindelse med den til næste Aar Lommende Udtilling i Paris. Dette kan ikke lig officielt, som der alt er meddelt fra Washington, men de flere Forrettingshuse gør det af sig selv. Der ventes ogsaa et Forslag i den kommende Kongres.

End en paa Sagen kan ikke øjnes. Gmile Pota er uter ude med et Anklagebrev i „Aurore“. Han fordommer Regjeringen og Dommene og mener, at Tyskland en Dag vil ydmænge Frankrig ved at fremlægge Dokumenterne.

Sidste Nyt er, at Dreyfus vil blive benaob det til 1. Januar — men hans Venner vil kun have ham helt og fuldt frikendt.